

Κυριακή 2 Σεπτεμβρίου 2012. **Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος
καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν β'.**

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν...
Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...δευτεροῦντες
τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ἀσπόρως συνέλαβες...
Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν
τῷ σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατὴρ
Υἱὸς ἀχρόνως...Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων...Ἴνα σου πᾶσι
τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους...Δόξα, Καὶ νῦν...,τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁ
σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱὸς...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ
τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως
κήρυγμα...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμώχηον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπό-
κρυφον...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ'
ἦχον καὶ ἡμέραν· Φωτὶ με τῶν πρεσβειῶν σου φώτισον...(ἐκ τοῦ Θεοτο-
καρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπα-
κοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῆ
ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτη-
ρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν

στίχους ι' και ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἰδοῦ συνέτριψας Κύριε... ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἐν· Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ...τοῦ μάρτυρος προσόμοια γ'. Θῆρας τὸ πρὶν τροπώσαμενος...Νέω ἐν σώματι ἔνδοξε...Τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν...καὶ τοῦ ὀσίου προσόμοια γ'. Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς...Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, θεοειδῆς γεγωνῶς...Πάτερ Ἰωάννη πάνσεπτε...Δόξα...,τὸ ἰδιόμελον τοῦ μάρτυρος· Νέον φυτόν, καθάπερ ἐλαίας...Καὶ νῦν...,τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ...Λαὸς παράνομος Χριστέ...Μετὰ δρακρύων γυναικες... Δόξα...,τὸ ἰδιόμελον τοῦ μάρτυρος· Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ...Καὶ νῦν...,τὸ θεοτοκίον· Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως...ἅπαξ. Εὐθὺς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε... ἅπαξ. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωί, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τὸ αὐτὸ· Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς:

ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'.* Ἡ ἐλπίς ἡμῶν *Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ὁ χορός· *Ἀμήν,* καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· *Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον... Δόξα· Ἐκουσία σου βουλή... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγη Ἰωσήφ...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'.* Ἡ ἐλπίς ἡμῶν *Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος... Ὁ χορός· *Ἀμήν,* καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· *Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος... Δόξα· Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγησαν ἀγνή...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια.* Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...* Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ β' *Εὐαγγελίου.* Εἶτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ...* Ὁ ν' ψαλμός. *Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων... Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου... Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...*

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τοῦ μάρτυρος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τοῦ ὁσίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ *Δόξα...* καὶ τὸ *Καὶ νῦν...* *Καταβασίαι· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς...* Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ μάρτυρος· *Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτὸς...* *Δόξα τοῦ ὁσίου· ...Σκεῦος ἔνθεον τῆς ἐγκρατείας...* *Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου...* Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· *Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου... καὶ ὁ οἶκος· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν... Συναξάριον. Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.*

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ β' ἀναστάσιμον· Τὸν λίθον θεωρήσασαι...καὶ τὸ θεοτοκίον· Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε...Εἰς τοῦ αἴνου, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον...Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ...Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ... Τῶν πατρικῶν σου κόλπων...καὶ ἀνατολικά δ'· Θάνατον κατεδέξω σαρκί...Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ...Ἐπεθύμησαν γυναῖκες...Πού ἐστιν Ἰησοῦς...Δόξα..., τὸ β' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ μύρων προσελθούσαις...Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρίαν...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις Δόξα, ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς η' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς... Δόξα, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Καὶ νῦν· Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος: Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει...(Κορ. ις' 13-24), ὁ ζῆτει τῇ δεκάτῃ τρίτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Εὐαγγέλιον: Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης...(Ματθ. κα' 33-42), ὁ ζῆτει τῇ δεκάτῃ τρίτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρω-

θήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα καὶ νῦν οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλο-
γήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου... καὶ ἡ ἀπόλυσις.